

at der ved Finansloven er budgetteret et Underskud paa 4 Mill., at der derefter maa anslaas at medgaa til de Love, som ere nævnte i Finanslovens § 28, samt til andre, deriblandt Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, 7,500,000 Kr., og naar vi trække det fra, saa faar man 27 Millioner Kr.

Saa vil det ærede Medlem sige: „Ja, men det Resultat bliver ikke det virkelige.“ Det er der ingen, der ved, men de her nævnte Tal ere foreløbig de eneste, vi have at bygge paa. Det ærede Medlem kunde maaske have sagt, at det er *sandsynligt*, at Resultatet bliver noget bedre, og hvis han havde sagt det, havde han ikke sagt andet, end hvad jeg sagde ved Finanslovens Forelæggelse, idet jeg udtalte Haabet om, at Indtægterne stadig vilde stige. Men naar det ærede Medlem talte, som om jeg paa dette Punkt havde fordølgat en Mængde Millioner, vil jeg hertil gøre to Bemærkninger. For det første den samme, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (J. Jensen) gjorde i Gaar, nemlig, at paa det Punkt betyde Millioner ikke saa meget, siden selve Kassebeholdningen slet ikke findes paa Finansloven, men kun Renterne af den, saa selv om Kassebeholdningen kunde ansættes 3—4—5 Mill. højere, vilde Budgettet ikke faa noget væsentlig andet Udseende, idet der kun var Tale om at forøge Renterne med saa meget, som det nu kunde blive. Men dernæst ønsker jeg at gøre den Bemærkning, at det er mærkeligt, at det ærede Medlem er blevet saa ivrigt paa det Punkt netop nu. Det ærede Medlem har jo været Ordfører for Finansloven, da min Forgænger sad her paa denne Plads, han var Venstre-reformpartiets Tillidsmand i saa Henseende, og som Finanslovsordfører og gammelt Medlem af Finansudvalget var han medansvarlig for den Maade, hvorpaa Budgetterne blev lagte. Jeg vil spørge det ærede Medlem, hvor det kan være, at den Gang talte han aldrig om det uhyre forkastelige i at budgettere Kassebeholdningen paa den Maade, det her er sket i § 8. Det er nemlig ikke noget, jeg har hittet paa, men noget, der er sket i hvert Fald i min Forgængers Tid og vistnok ogsaa i hans Forgængers, i hvert Fald i meget lang Tid. Man har her haft en fast Praksis at gaa efter, og den har hidtil fundet dette Tings Billigelse, den har fundet Finanslovsordførernes og ogsaa det ærede Medlems Billigelse, og derfor forekommer det mig noget forbavsende, at det

ærede Medlem tager saa stærkt paa Veje paa dette Punkt.

I det hele maa jeg sige, at det er ret ejendommeligt, at jeg skal angribes for at have lagt Indtægtsbudgettet for lavt, thi jeg har paa de fleste Punkter ladet Indtægtsbudgettet beregne saaledes, som det er sket under tidligere Finansministre, navnlig ogsaa under min Forgænger; men har jeg her gjort Forandringer, har jeg gjort det i Retning af at sætte Indtægterne højere. Hvis det ærede Medlem havde lagt rigtig Mærke til det, vilde han have bidt Mærke i, at jeg netop i Aar og netop paa denne Finanslov har brudt med gammel Tradition paa forskellige Punkter for at sætte Indtægterne højere op. Det var tidligere Skik, at man paa Budgettet satte Stempelpapirtraderne til Gennemsnittet af de 3 sidste Aars Indtægt. Arveafgiften, Overdragelsesafgiften, Retssportlerne satte man til Gennemsnittet af 5 Aars Indtægten. Men jeg har netop i Aar sagt, at naar man lægger Toldindtægterne for sidste Aar til Grund for at kunne budgettere dem saa højt som muligt, kunne vi ogsaa for de nævnte Indtægter lægge det sidste Statsregnskab til Grund. Det er sket i Aar, og saa skal jeg netop i dette Aar lide den Tort at blive beskyldt for at sætte Indtægterne særlig lavt! Det betyder paa det foreliggende Finanslovsforslag $\frac{3}{4}$ Mill. Havde jeg fulgt den Fremgangsmaade, som min Forgænger fulgte, og som det ærede Medlem den Gang fandt ganske fortræffelig, vilde jeg have haft ikke 1 Mill., men $1\frac{3}{4}$ Mill. Underskud.

Men saa kommer jeg til det, som var det egentlig bevægende Punkt i det ærede Medlems Tale, og det var, da han angreb mig for, at jeg havde sat den samlede Indtægt paa Finansloven 5 Mill. lavere, end den havde været paa det sidste Statsregnskab. Det var Udgangspunktet for hans Angreb, og derpaa byggede han hele Resten. Desværre for det ærede Medlem er det pinende galt, de Tal, det ærede Medlem regner med, ere pinende gale. Han accepterer, hvad jeg havde sagt ved Statsregnskabs Fremlæggelse, at der maa fradrages Reservepensionsfonden, de Indtægter, der ere fremkomne ved, at Havnelaanene ere betalte, ved det ekstraordinære Salg af Husmandsobligationer, Inddragelse af Landpostbudenes Pensionskasse, alt dette kunde ikke regnes med, naar man skulde opgive Statsregnskabets Indtægtsside. Endvidere gjorde han selv meget rigtigt opmærksom paa, at man naturligvis maatte